

Parashas Tzav

Thank You Hashem

“Shalom Aleichem my old friend Reuven. How are you?”

“Baruch Hashem Ephraim. I am so happy that I ran into you today. I would like to invite you to a *seudas mitzvah*.”

“I am so honored. What is the occasion?”

“Not so long ago, I was very sick.”

“Oy vey.”

“Through the *chessed* (kindness) of Hashem I recovered, and am standing here healthy today. Please come to the *seudas hoda'ah* (feast to give thanks to Hashem) to celebrate this wonderful event.”

The night of the seudah arrives, and Reuven's home is full of friends and relatives, who have come to share in his simcha (happy event).

“I would just like to say a few words about the subject of *hoda'ah* – giving thanks to Hashem. If we were living in the times of the Beis HaMikdash, we would all be eating from the *Korbon Todah* (Thanksgiving Offering). This week's parasha speaks about this offering. Rashi comments (Vayikra 7:11) that four people are obligated to bring a *korbon todah*: those who have crossed the sea or the desert, those who have been freed from captivity, and those who have recovered from a dangerous illness. Along with this sacrifice, a *shir* was sung – Mizmor Li'Todah (Tehillim 100).

“The Malbim explains that when Hashem runs the world according to natural laws, He is like a King, sitting in His palace, governing the nation via his officers. When He performs a miracle, and saves someone from a danger, He leaves the palace and goes out amongst the people Himself, to personally govern them. Hashem put my life in danger, and then saved me in a miraculous way. He has shown His *hashgacha pratis* (personal supervision) over my life. Therefore, I thank Him for caring so much about me. How?

“‘Serve Hashem with happiness’ (Tehillim 100:2). One who serves a mortal king is not sure if he will receive a reward for his service. Therefore, he is not happy

until he receives the reward. The service alone does not give him happiness. On the other hand, one who serves the King of kings knows that he will be rewarded in full for every deed. Therefore, he is happy even while he is working. ‘Know that Hashem is G-d; He made us and we are His’ (Tehillim 100:3). That knowledge brings a person true happiness.”

Kinderlach . . .

Hashem is so kind to all of us. He gives us food, clothing, and shelter every day. He is so dependable, that it is easy to take Him for granted, chas v'shalom (Heaven forbid). Therefore, He needs to wake us up. He puts us into a situation where we clearly see His Hand guiding us. We are saved from danger. We are ecstatically happy. We focus this happiness on Him in thankful praise. Kinderlach let us thank and praise Him all of the time. Say the “Mizmor Li'Todah” prayer every morning with great feeling. “Enter His gates with thanksgiving, his courts with praise . . . For Hashem is good. His kindness endures forever.”

Eat Like a Mensch

The *Mizbeach* (Altar) was the place where the offerings were consumed by the Holy Fire and offered up to Hashem. Alas, in our days we have no Beis HaMikdash, and no *Mizbeach*. However, we do have a substitute. The Shelah HaKadosh tells us that our table serves in place of the altar. Our food is the sacrifice. What serves in place of the fire? The words of Torah that we speak at the table. When done properly, our eating is compared to the *avodah* (service) in the Beis HaMikdash.

The Pele Yoetz offers some guidelines about proper eating and drinking. One must sit with *kovod* (honor) at the table, for he is eating at the King's table. He must not be a glutton, for this is bad for both his body and soul. It can ruin his health, and cause his *Yetzer Hora* of *tayva* (desire) to become very strong. Do not complain about the food. Complaints show a lack of *hacoras hatov* (appreciation) for the hard work that Imma put into preparing and serving the meals. Put effort into saying your *berachos*

(blessings) before and after the meal with *kavannah* (concentration). This is how you thank Hashem for His Kindness. Speak words of Torah at the table. This will bring the *Shechina* (Divine Presence) down, just as the Heavenly Fire came down to consume the sacrifices.

Kinderlach . . .

Eating is yet another way to serve Hashem. You can elevate your meals to the level of the Avodah of the Beis HaMikdash! Just follow the guidelines of the Pele Yoetz. When we are eating, let us all do our best to tell Abba and Imma some of the Torah that we learned today. Ask Abba and Imma to share with us what they learned today. With Hashem's help, we will constantly keep burning the miraculous fire from heaven that comes down and illuminates us with wisdom and spirituality.

The Clothes Fit

“The Kohen shall wear his fitted linen garment” (Vayikra 6:3). The Malbim points out that the garments were fitted exactly according to the *middos* (physical measurements) of the Kohen. When discussing the *Bigdei Kehuna* (clothing of the Kohanim) in Parashas Tetzaveh (Shemos 28:2) the Malbim explains the spiritual aspect of the *middos* of these garments. Although the Torah appears to be explaining the character and construction of the external clothing of the Kohanim, in reality it is detailing the internal garb of their souls. Those holy Kohanim who serve Hashem must clothe their souls in good *middos* (character traits), proper ideas and attitudes. The holy external garments were only a means to teach the Kohanim that they must fix up their souls and their *middos*, which are the internal garb of the soul. Then they will be truly fit to serve Hashem.

Kinderlach . . .

“Middos Tovos are the measure of a person. Let's go around the Shabbos table and see how many middos tovos we can name.” “Patience.” “Very good Leah!” “Always telling the truth.” “Excellent, Rivkah!” “Speaking softly.” “That's so important Efraim.” “Being organized.” “That helps everything go well, Ahuva.” “Not wasting anything.” “I can see you appreciate what Hashem gives you Doni. Okay, let each one of us pick a middah and work on it this week. Next week we will report back with our success stories.”

ההגדת לבנר

פרשת צו

"המלבי"ם מסביר שה' מנהל את העולם על פי חוקי הטבע. הוא כמו מלך בשר ודם, שיושב בארמונו, ומושל בעמו באמצעות שריו. כאשר הוא עושה נס, ומציל מישהו מצרה, הוא עוזב את הארמון ויוצא אל העם עצמו, כדי להשגיח עליהם אישית. ה' סיכן את חייו, ולאחר מכן הציל אותי בדרך נסית. הוא הראה לי את השגחתו הפרטית עלי. ולכן, אני מודה לו על שכה אכפת לו ממני. כיצד?

"עבדו את ה' בשמחה' (תהלים ק', ב'). מי שעובד מלך בשר ודם איננו יודע אם יקבל שכר על עבודתו, ולכן אין הוא שמח כל עוד לא קיבל אותו. עצם העבודה אינה משמחת אותו. לעומת זאת, מי שעובד את מלך מלכי המלכים, יודע שיקבל שכר מלא על כל מעשה ומעשה שלו. ולכן הוא שמח גם בשעת העבודה. 'דעו כי ה' הוא אלוקים הוא עשנו ולו אנחנו' (תהלים ק', ג'). ידיעה זו מביא האת האדם לשמחה אמיתית."

ילדים יקרים ...

ה' מתנהג אלינו בחסד וברחמים. מדי יום הוא מעניק לנו מזון, בגדים ובית לגור בו. הוא כה נאמן במתנותיו אלו, שקל להגיע למצב שבו מקבלים את כולן כדבר מובן מאלינו, חס ושלום. לפעמים עליו, אם כן, לעורר אותנו. הוא שם אותנו במצב שבו אנו יכולים לראות בבירור את ידו המכוונת. אנו יוצאים מן הסכנה, ואז אנו מאושרים מאוד. את האושר הזה אנו מפנים אליו, בשבח והודיה. ילדים יקרים, הבה נודה לה' ונשבחו כל הזמן. אמרו את "מזמור לתודה" כל יום בתפילה ברגש רב. "בואו שעריו בתודה, חצרותיו בתהילה... כי טוב ה', לעולם חסדו."

ילדים יקרים ...

אחת מהדרכים שאנו עובדים את ה' היא האכילה. אם נפעל לפי ההוראות של "פלא יועץ" נוכל להעלות את הארוחות לדרגה של עבודת בית המקדש! כאשר אנו אוכלים, הבה נעשה כל שביכולתנו לספר לאבא ולאמא כמה מדברי התורה שלמדנו היום. נבקש מאבא ומאמא שיספרו לנו מה הם למדו היום. בעזרת ה', נצליח לקיים את האש הנסית שירדה מן השמיים, שתדד אלינו ותאיר לנו את חיינו בחכמה וברוחניות.

מידת הבגדים

"ולבש הכהן מידו בד" (ויקרא ו', ג'). המלבי"ם זצ"ל מציין שהבגדים היו תפורים בדיוק לפי מידתו של הכהן. בפירושו לבגדי הכהונה בפרשת תצוה (שמות כ"ח, ב'), מסביר המלבי"ם את ההבט הרוחני של המידות של בגדים אלו. למרות שלכאורה נראה שהתורה מתארת את צורתם של הבגדים החיצוניים ואת אופן עשייתם, למעשה היא מתארת את מלבושיה הפנימיים של הנשמה. הכהנים הקדושים המשרתים את ה' חייבים להלביש את נשמותיהם במידות טובות ובהנהגות מתאימות. הבגדים החיצוניים הקדושים נועדו רק כדי ללמד את הכהנים שעליהם לתקן את נשמותיהם ואת מידותיהם, שהן הלבוש הפנימי של הנשמה. ואז יהיו באמת מוכנים לשרת בקודש.

ילדים יקרים ...

מידות טובות הן אמת המידה של האדם. בואו נעשה סבב סביב שולחן השבת ונראה כמה מידות טובות אנחנו יכולים להזכיר. "סבלנות" "טוב מאד לאה!" "תמיד לומר את האמת" "מצוין רבקה!" "לדבר בשקט" "זה מאד חשוב אפרים" "להיות מאורגנים ומסודרים" "זה בהחלט עוזר שהכל ילך למישרין, אהובה" "לא להשחית או לבזבז שום דבר" "אני רואה שאתה מעריך את מה שה' נותן לך דני. עכשו, כל אחד מאתנו יבחר מידה אחת ויעבוד עליה במשך השבוע. בשבוע הבא נספר לכולם על הצלחותינו.

לאכול כמו בן אדם

המזבח היה המקום שבו הקרבנות נשרפו באש הקודש והועלו לה'. לצערנו, אין לנו כעת לא בית מקדש ולא מזבח. יש לנו, עם זאת, "ממלא מקום". השל"ה הקדוש אומר ששולחנו הוא במקום המזבח, והאוכל שאנו אוכלים הוא במקום הקרבן. מה תופס את מקומה של האש? דברי התורה שאנו אומרים ליד השולחן. כאשר אנו אוכלים נכון, האכילה נחשבת כעבודה בבית המקדש.

ה"פלא יועץ" נותן כמה הוראות בנוגע לאכילה ושתייה נכונים: צריך לשבת בכבוד ליד השולחן, כי אנו אוכלים משולחנו של מלך. אל לנו להיות גרגרנים, כי זה מזיק גם לגוף וגם לנשמה. אכילה גסה יכולה להזיק לבריאות ולגרום ליצר הרע ולתאוות להתחזק. אין להתלונן על טיב האוכל. תלונות מראות חוסר של הכרת הטוב על העבודה הקשה שאמא השקיעה בהכנת הארוחות ובהגשתן. יש להשקיע מאמץ באמירת הברכות לפני ואחרי הארוחה בכוונה. כך אנו מודים לה' על חסדו. יש לדבר דברי תורה ליד השולחן, שכן זה יוריד את השכינה אלינו, כפי שהאש ירדה מן השמיים כדי לכלות את הקרבנות.

תודה לך ה'

"שלום עליכם, חברי ראובן. מה שלומך?"
"ברוך ה', אפרים. אני כל כך שמח שפגשתי אותך היום. אני רוצה להזמין אותך לסעודת מצווה."
"לכבוד הוא לי. מה קרה שאתה מקיים סעודת המצווה?"
"לפני זמן לא רב הייתי חולה מאוד."
"אוי ואבוי."

"בחסד ה' החלמתי, ואני עומד לפניך היום, בריא ושלם. אנא בוא לסעודת ההודאה שבה אני רוצה לחגוג את החלמתי הברוכה."
ליל הסעודה מגיע, וביתו של ראובן מלא בקרובים וידידים, שבאו לשמוח עמו בשמחתו.

"אני רוצה לומר כמה מילים על נושא ההודאה לה'. אם היינו חיים בזמן שבית המקדש היה קיים, היינו אוכלים כעת מקרבן התודה. בפרשת השבוע הזה מדובר על קרבן זה. רש"י מעיר (ויקרא ז', י"ב) שארבעה חייבים להביא קרבן תודה: יורדי הים, והולכי מדבריות וחבושי בית האסורים וחולה שנתרפא. וכשהיו מביאים את הקרבן, היו שרים עליו את "מזמור לתודה" (תהלים ק').